

[Glønborg]

ansvar op, og det er det, vi skal have fat i. Når man ved, at alt, hvad man selv foretager sig, har indflydelse på den samlede verdens miljøtilstand, så kan man ikke andet end blive ansvarsbevidst.

Det var jo op igennem 1960'erne, det jeg vil kalde »de vilde tressere«, hvor materialismen erobrede ikke bare Danmarks, men næsten hele verdens tænkning, at man kun havde i hovedet, at man skulle have lavet flere og flere ting og sager. Så er det heldigvis blevet sådan i løbet af de sidste par årtier, at mennesker er begyndt at besinde sig. Der var et godt slagord, som kom frem i bevægelserne, som ville tage ansvaret alvorligt, nemlig udtrykket »Tænk globalt, handl lokalt«. Og det er så sandt, som det er sagt og skrevet, at man må tænke på alt, hvad der foregår i hele verden, men også gøre sig tindrende klart, at det afhænger af, hvad hvert enkelt menneske på hvert enkelt sted på Jorden gør. På den måde er vi i et samspil hele Jorden rundt, dette globale perspektiv må vi have med. Derfor er det fantastisk interessant, at vi nu skal mødes til en Riokonference på internationalt plan.

Men vi er jo også i et historisk forløb. Vi er i et generationsforløb. Vi må i dag både bære glæderne og sorgerne på grundlag af det, som de foregående generationer foretog sig, og vi ved også, at vore efterkommere må tage resultaterne af det, vi har gjort, både plusserne og minusserne. Og vi har egentlig ikke så meget at prale af, når vi skal gøre vor generations samlede aktivitet op. Jeg tror, vi har været med til at skabe nogle alvorlige betingelser for vore efterkommere, og derfor haster det med at få ansvarligheden fundet frem, så den virkelig fungerer.

Fordi der er så mange sider af miljøproblemet, er det indviklet. Derfor er vi nødt til at arbejde flittigt og energisk, og vi er nødt til at diskutere. Vi er nødt til at tage alle eksperter udsagn med for at få dannet os et rimeligt billede. Men fri os for al tænkning, som udelukkende tilfredsstiller de problemer, som de enkelte eksperter kan se. For ekspertens begrænsning ligger jo netop i, at eksperten er optaget af at få løst sit eget problem på sit specielle område. Derfor skal eksperterne sættes sammen, og det er bl.a. det, vi skal være med til i Rio: at få ekspertudsagnene samlet sammen og prøve at tænke det hele i en helhed.

Men selv om det er indviklet, er der alligevel nogle enkle principper, som kan gøres gældende for vores handlinger på dette område. Der har det glædet mig umådeligt forud for denne debat at modtage en henvendelse fra Dansk Ungdoms Fællesråd, hvor denne paraplyorganisation for en lang række danske ungdomsorganisationer skriver til os, at de mener, at Danmark og de andre rige lande må erkende, at hvis man vil opnå en bæredygtig udvikling, må den økonomiske vækst hos os bremses. Det er udviklingslandene, der har brug for ressourcerne, for vækst og udvikling, så de kan være med til at løse de globale miljøproblemer.

Her har Danmark og EF en særlig forpligtelse til at yde ekstra økonomisk bistand og få USA og Japan til at gøre det samme. Det er en tænkning, som siger, at det her kommer til at koste os nogle ubehageligheder for os selv, og det må vi være med til at bære. Her er et udtryk for, at man har forstået det indviklede, det komplekse, men også at vejen igennem det egentlig kan gå efter en ganske enkel retningslinje, nemlig den, at vi, der har meget, og vi, der har det godt, vi må være indstillet på at give afkald på noget, for at de, der mangler, og de, der har det skidt, kan få det noget bedre, og for at vi kan efterlade en god verden til vore efterkommere.

En grell modsætning til det blev vi præsenteret for i tv for et par aftener siden, hvor man så nogle unge, der var så forblændede af menneskenes tekniske muligheder, at de var klar til at undvære naturen. Så forskruet kan man blive i sin tænkning. Men de var trods alt ærlige nok til at sige det. Jeg har egentlig meget mere foragt for dem, der prøver på at skjule det og i virkeligheden lader sig styre af deres egen trang til at berige sig på andres bekostning.

Jeg er glad for, at vi står 7 partier bag den dagsorden, der er lagt frem, og jeg må sige, at jeg ikke forstår, at Fremskridtspartiet kan stille sig uden for det fællesskab. Jeg begriber ikke, hvad det er for et menneskesyn, der ligger bagved.

Rosing (S):

Jeg vil også gerne benytte denne forespørgselsdebat – selv om der ikke har været meget debat – til at rette en tak først og fremmest for godt samarbejde i forberedelsen til Riokonferencen. Grønland har været med i den danske